

deres Brønde paa Grund af de dybe Boringer, som Københavns Kommune har foretaget, og bagefter have Ulemperne med Spildevandet, som de skal af med. Skulde der komme en saadan Overenskomst, vil dette Lovforslag ikke trænge til saa hurtig Fremme, som ellers kunde være ønskeligt. Maaske var det derfor ikke af Vejen, at Lovforslaget kom til Behandling i et Udvalg, hvor de paagældende Forhold kunde blive taget i Betragtning.

De Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, er i mine Tanker ikke meget fyldestgørende. Der er et Punkt, jeg særlig vil henlede Opmærksomheden paa. Det er de sidste Par Linier i Lovforslagets første Stykke, hvor der staar, at Udgifter til Boringer, Brønde o. desl., der har tjent andet Formaal end Afledning af urent Vand, men som nu benyttes i dette Øjemed, ikke erstattes. Jeg indser ikke, hvad den Indskrænkning skal til. Det forekommer mig at være uretfærdigt mod Ejerne af disse Brønde, at man først tapper Vandet fra Brøndene og gør det nødvendigt at anlægge ny Vandforsyning og saa bagefter, naar de tørre Brønde, eller hvad det nu er, anvendes paa anden Maade, nægter at erstatte dem den Udgift, de faar ved at skaffe andet Afløb for Vandet. Nu ved jeg ganske vist ikke — Lovforslagets Bemærkninger indeholder ikke noget derom —, hvorvidt Københavns Kommune har været Hedehusene behjælpelig med Anlæg af det Vandværk derude, som har været nødvendigt. I saa Fald vilde Situationen være en noget anden, men hvis ikke, forekommer det mig, at man gør Uret ved at nægte at deltage i de Udgifter, som vedkommende vil blive nødt til at afholde, naar han ikke maa bruge disse Brønde til Afledning af Spildevand.

Jeg tror, at det i det hele kunde være heldigt, om forskellige af disse Forhold blev drøftet noget nærmere. Det haster vel heller ikke stærkere, end at et Udvalg nok kunde faa Tid til en kort Behandling af Lovforslaget. Der staar ganske vist et Sted i Bemærkningerne, at nogle smaa udgravede Fordybninger, eller hvad man vil kalde det, vil være tilstrækkelige til at aflede Spildevandet derude, men det turde dog være, at der for Hedehusene selv vil følge saa stor Gene af at skulle nøjes med en daarlig Vandafledning, at der er al Grund til at forlange, at de, der har berøvet Hedehusene dets Vand og gjort det

nødvendigt for det at foretage nye Anlæg, deltager i Udgifterne dertil.

Som sagt, navnlig Bemærkningen om de Brønde og andre Gravninger og Boringer, der tidligere har været benyttede paa anden Maade end til Spildevandsledning, synes mig meget uheldig og burde utvivlsomt forandres, for at man skal kunne føle sig nogenlunde tilfreds med Lovforslaget.

Schovelin: Fra Højres Side ønsker man at støtte dette Lovforslag. Det er jo saaledes, at Loven af 1896 i Virkeligheden kun paa en højst ufuldkommen Maade har løst den vigtige Opgave, som der her tages Sigte paa, idet man i den har indskrænket sig til at give Vandforsyningsanlæg Adgang til efter indhentet Skøn at nedlægge Forbud mod de Borerør, der fører umiddelbart ned i de vandførende Lag, og det er — som det er udviklet i Motiverne — meget tvivlsomt, om Domstolene vil kunne fortolke Ordet „Borerør“ saaledes, at ogsaa tidligere Drikkevandsbrønde, der nu bruges som Afløbsbrønde, kan falde ind derunder.

Men i det hele er de Lovregler, som Loven af 1896 gav, lidet fyldestgørende, og det nu af Ministeren fremsatte Lovforslag har ikke alene det Fortrin, at det udtrykkelig klarlægger, at Brønde, ogsaa Drikkevandsbrønde, falder ind under Lovens Regler, men det søger ogsaa at forhindre, at Loven omgaas paa anden Maade, regulerer Erstatningerne og indfører endelig den meget vigtige Bestemmelse, at ingen ved at indanke et passeret Skøn for Overskøn eller et passeret Overskøn for Domstolene vil kunne fritages for midlertidig at efterkomme et ham i Henhold til saadant Skøn eller Overskøn forkyndt Forbud mod Afledning af urent Vand. Der vil imidlertid efter min Mening endnu være en Mangel tilbage. Jeg formaar ikke at se, at der selv ved det Lovforslag, der nu foreligger, om det gennemføres, vil blive fuldt tilfredsstillende Forhold paa dette Omraade. Betydningen deraf er anerkendt fra alle Sider. Under Behandlingen i Københavns Borgerrepræsentation blev der fremført meget slaaende Eksempler paa, hvad det kan føre til, at der er Ufuldkommenheder paa dette Omraade. Det blev saaledes paavist, hvorledes der baade i Paris og i Besançon var opstaaet farlige Tyfusepidemier af den Grund, og man har vel ogsaa grundet Formodning om, at det er tilsvarende